

## **ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЯК ФІЛОСОФСЬКА ТА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА**

(Гарань Н. С., магістрант ХНЕУ ім. С. Кузнеця; кандидат педагогічних наук  
доцент кафедри педагогіки вищої школи ДВНЗ «ДДПУ»)  
ДВНЗ «ДДПУ», м. Слов'янськ, Україна

Патріотизм - це коли ви вважаєте,  
що ця країна краще за всіх інших  
від того, що ви тут народилися.  
Б. Шоу

Патріотичне виховання студентської молоді визнано державою одним із ключових напрямків навчально-виховної роботи у закладах вищої освіти, що сприятиме забезпеченню сталого економічного, соціального та політичного розвитку та національної безпеки України. Сучасне українське суспільство потребує педагогів, які мають високий рівень загальної культури, чітку життєву позицію та сформовану патріотичну свідомість. Система патріотичного виховання передбачає формування та розвиток у студентів соціально значимих цінностей: громадянськості та патріотизму в освітньо-виховному процесі закладу вищої освіти.

У філософській думці поняття патріотизму тлумачать як явище, морально-політичний принцип, зміст якого включає в себе любов до Вітчизни, гордість за її сучасне й минуле, відданість інтересам рідної країни та прагнення до її захисту. Соціально-філософський вимір патріотизму сучасного українського суспільства вивчала дослідниця Волошина Н. [2]. Нею було зауважено, що патріотизм є елементом системи духовних цінностей людини, він не надається людині із народженням на генному рівні, а формується під впливом соціуму [2, с. 13]. Бех І. визначає патріотичне виховання, як керівництво індивідуальним становленням особистості як патріота, що передбачає формування ціннісного позитивного ставлення до Батьківщини. Психічну структуру людського відношення становлять своєрідний сплав пізнавальних та емоційних утворень, де останній компонент вважається провідним [1, с. 151].

Патріотизм – складне і багатогранне поняття, один з найважливіших компонентів індивідуального та суспільного способу життя. На особистісному рівні патріотизм є пріоритетною стійкою характеристикою людини, яка проявляється в її свідомості, моральних ідеалах та цінностях, у реальній поведінці та вчинках. Це звичайний моральний стан життя людини. Він виявляється не лише в незвичайних ситуаціях, а в повсякденному виконанні особистістю своєї роботи, яка приносить користь і людині, і суспільству. Отже, суб'єктом – носієм патріотизму є сама людина. Завдяки її творчій праці, любові, відданості розвивається почуття патріотизму. Бути патріотом – значить духовно піднятись, усвідомити в Батьківщині безумовну цінність, яка дійсно і об'єктивно їй притаманна, приєднатись до неї розумом і почуттями. У той же час – патріотизм

передбачає відкриття в самому собі беззавітної відданості Батьківщині, спроможність безкорисно радіти її успіхам, удосконалення її, служіння їй, поєднання своєї долі з її долею, а не любов до України здалека.

Підсумовуючи зауважимо, що роль викладача педагогічного університету полягає в підвищенні престижності патріотичних почуттів та допомозі студентам віднайти свій шлях в рідній країні. Середовище університету має довести і показати студенту, що щасливо жити, працювати, реалізувати себе можна і на своїй рідній землі. Важливо показати, що талант і зусилля молоді значно важливіші для розвитку нашої держави, ніж їх робота за кордоном. Студенти мають чітко розуміти поняття патріот, але не «книжкове», а власно сформульоване. Тільки доторкнувшись до найпотаємніших почуттів юнаків і дівчат, можна знайти шлях до їх серця, допомогти стати справжнім патріотом і позитивно впливати на своїх учнів у майбутній педагогічній діяльності.

#### **ЛІТЕРАТУРА**

1. Бех І. Д. Виховання особистості: Сходження до духовності: наук. видання / І. Д. Бех. – К.: Либідь, 2006. – 272 с.
2. Волошина Н. Соціально-філософський вимір патріотизму сучасного українського суспільства: Автореферат... к. філософ. наук, спец.: 09.00.03 - соціальна філософія та філософія історії / Н. Волошина – К. : Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова, 2010. – 20 с.